

[Indenrigsministeren.]

af grøde i vandløbene, men en sådan dispensation vil ikke blive givet, forinden der efter indgående undersøgelser er skaffet sikkerhed for, at der ikke herved sker skade for fisk eller fiskeføde.

Ved de nævnte foranstaltninger i forbindelse med et intenst oplysningsarbejde gennem kursus og foredrag, der bliver holdt for konsulenter og for personale ved landbrugets maskinstationer m. fl. af statens forsøgsvirksomhed i plantekultur under medvirken af kemikaliekontrollen, landbrugsministeriets giftnævn og forstanderen for statens pesticidlaboratorium, ydes der et væsentligt bidrag til, at de pågældende midler bliver anvendt på forsvarlig måde.

Som det fremgår af det, jeg her har anført, eksisterer der i dag en betryggende ordening vedrørende selve tilladelsen til at anvende et bekæmpelsesmiddel.

Derimod vil jeg indrømme, at den eksisterende kontrol med overholdelsen af giftnævnets almindelige og konkrete bestemmelser for bekæmpelsesmidlernes anvendelse er for utilstrækkelig, og jeg kan være enig med forslagsstillerne i, at der på lang sigt herved kan eksistere fare for menneskers sundhed. Denne fare er imidlertid allerede for længst af regeringen søgt imødegået ved planen om oprettelse af et levnedsmiddelinstitut. Dette instituts oprettelse vil nemlig medføre mulighed for gennemførelsen af en kontrol, der ikke alene — i udvidet omfang — omfatter varer, som fremstilles her i landet, men også indførte varer. Det kontrolarbejde, der skal udføres på instituttet, vil være det eneste sikre grundlag for at bedømme, om anvendelsen af de forskellige bekæmpelsesmidler på længere sigt kan anses for forsvarlig.

Som det fremgår af det, jeg her har anført, berører forslaget til folketingsbeslutning en række vigtige forhold, som sundhedsmyndighederne er opmærksom på. Men jeg vil gerne som en konklusion af det, jeg har sagt, sige, at jeg er ikke uenig i forslagets princip, og jeg vil da også gå ud fra, at der her ved folketingets første behandling vil blive foreslået nedsat et udvalg, og jeg ser meget gerne, at forslaget går i et sådant folketingsudvalg, så vi dér kan foretage de fornødne undersøgelser af, om denne undersøgelse skal foretages, hvad jeg tror er rig-

tigt, og om vi har midler, derunder både institutter og mennesker, til at foretage den. Jeg vil også føle det rigtigt, om folketingsudvalget vil besøge de institutioner, der har med denne lovgivning at gøre. Jeg ville også finde det rigtigt, at vi i folketingsudvalget tager stilling til, om denne undersøgelse skal foretages, og hvordan den skal foregå.

Jeg vil altså konkludere i, at jeg er positivt indstillet over for forslaget og gerne vil medvirke til et positivt resultat af udvalgsarbejdet.

Ordføreren for forslagsstillerne (Morten Lange): Jeg er i den behagelige situation, at jeg kan takke den højtærede indenrigsminister både for den udmærkede oversigt, han gav over de institutioner, der arbejder med de i forslaget berørte problemer her i landet, og for ministerens velvillige indstilling til vort forslag om at få disse problemer taget op til en undersøgelse.

Det ville dog nok være rigtigt, at jeg selv tilføjede lidt om den baggrund, som jeg mener har nødvendiggjort et forslag som det foreliggende, og som på forskellig måde har gjort, at folketinget — for resten ikke første gang i lang tid, men tværtimod næsten jævnlig — må tage spørgsmål op af denne art.

Jeg tror nok, det ligger sådan, at det vel først og fremmest er spørgsmålet om atombombenedfaldet, det radioaktive nedfald, der har gjort problemet om langtidsvirkninger på menneske- og dyreverdenen klart for os.

Men der er mere end det. Netop i disse dage taler man om den langsomme fjernvirkning af et kræftfremkaldende stof i cigaretterne; og vi har for kort tid siden haft thalidomid-sagen, hvor det viste sig, at et middel, man brugte til lægelig behandling, og som man mente var så færdigprøvet, at det var sikkert, alligevel havde meget alvorlige konsekvenser. Der er baggrund nok for os til, at vi skal være opmærksom på disse ting på en ny måde.

Hvis man ikke vidste det, er det blevet yderligere tydeliggjort ved, at problemet med de reststoffer, som det drejer sig om, er blevet basis for et internationalt tidsskrift, der udkommer med forbløffende korte mellemrum og med til tider ret alarmerende